

קולנוע

הצעיר מצייר תמונה מאלפת של מוסר שנות התשעים. *** באטמן (רבחן) אר צוח-הברית, מוצג גם בירושלים וב חיפה ובבתי-קולנוע נוספים ברחבי הארץ) — אי אפשר להחמיץ את

חדר חובה לראות

תל-אביב: סיפור קצר על אהבה, לילות כבירה, סכס, שק

סירטי קולנוע בטלוויזיה

- * **שתי אהבות** (יום רביעי, 6 בדצמבר, בשעה 22:05) — שירלי מקליין בניו-יורק, נקרעת בין שני גברים, לורנס הארווי וג'ק הוקינס. בהחלט מתאים לחסידי הרומאן הרומנטי. הבימאי הוא צ'רלס ואלטרס המנוח.
- * **כל שנה באותה השעה** (יום שישי, 8 בדצמבר, בשעה 22:30) — אלן אלדה ואלן בורסטין בגישה מוסרטת למחזה שגרף מיליונים בכל העולם, כולל ישראל. גבר ואשה נפגשים יום אחד בשנה, בחדר של בית-מלון, ללילה-אחד בודד, ואחר-כך ממשיכים את אורח-חייהם השגרתי עד לשנה הבאה. מסוג הסרטים שהגיעו בטעות לבתי הקולנוע — יעודם האמיתי הוא ממילא המסך הקטן.
- * **קי לארגו** (יום שני, 11 בדצמבר, בשעה 23:30) — ג'ון יוסטון הצעיר מביים ביד בוטחת מחזה לפי רוחו, על גנבסטר הנתקע במלון-נופש וממתין לשידוך סערה כדי שיישלף משם, והמתעמת עם זיירו הקבועים של המקום. צוות-שחקנים משובח של הוליווד בשיאה: אדוארד ג'יי רובינסון, האמפרי בוגארט, לורן באקול, ליונל בארימור.
- * **תל-אביב-ברלין** (יום רביעי, 13 בדצמבר, בשעה 22:05) — סירטה של ציפי טרופה על ניצול מחנות-הריכוז המתקשה לשקם את חייו בארץ ישראל, ועל מגישתו הדר-מאתית עם קאפו לשעבר. הנושא מרתק יותר מן הביצוע, ושמואל וילוז'ני, בתפקיד הראשי, מרגיש מכות נוח מאשר בישיבות העירייה. עם זאת, זכה הסרט לארבעה פרסי-איכות מטעם מרכז-הסרטי-הישראלי.

השעשוע הקולנועי האופנתי בער לס. ג'ק ניקולסון שטן עליון ומייקל קיטון האביר דמות העטף לף. עיצוב אמנותי המצליח להמחיש את האווירה הקודרת של הער לס הזקוק לבאטמן.

עדנה פינרו

נבואתו של משורר

הסינמטקים (תל-אביב) ירד עליהם וחיפה) עורכים מחווה רטרופסקטיבית לאחד הבימאים המצוינים והמקוריים של שני העשורים האחרונים, אגריה טארקובסקי, משורר בעל כסיו קולנועי חזותי עז במייר

טארקובסקי הצנועה

חד שנפטר טרם זמנו ממחלת הסרטן, ושיריטו האחרון, הקרבן, הוא הקרוב ביותר לצוואה אמנותית. סרטיו אנדרה רובלייב, הר-אי, סטוקר, נוסטלגיה, והקרובן — נוגעים במחנות האמנות, מחות הדת, היצירה, הפיוט וחד מוסיקה.

הסרטים עמוסים בסמלים ובדימויים מיסטיים, אבל כראי לנסות ולהתמודד עמם. גם אם לא כולם יובנו, רי בתלם כרי להתרשם ולהתעשר.

רים ווידארטייפ, בגלל המילחמה ההיא, הלאופופין, אשה אחרת. חיסוף: קפה בנדד, סכס, שק רים ווידארטייפ.

תל-אביב

**** **סיפור קצר על אהבה** (לב, פולין) — היבר הי שייסי מתוך עשרת הריביות לפי קז'ישטוף קישלובסקי הוא סיפור על מוסר ואהבה, חסר והקריבה. טר מק בן 19 מאוהב נואשות במגדה, שכנתו שבכת-החיים-יהודית-הסובוט. הוא עוקב אחריה בעזרת מישקפת, נוסח החלון האחרון של היצ'קוק, ומשהוא חושף את עצמו, הוא זוכה ללעגה של האשה האהובה. עליו לאט-לאט היא לומדת להכיר את משמעותה האמיתית של האהבה. סרט הממעיט במילים ומשתמש בתמונה בעוצמה רבה. השחקנים גראצינה שאפולובסקה ואולף לאר פושנקו עוזרים לקישלובסקי ועוד רים כמוסיקה הנפלאה, המרגישה את אורירת העגמומיות המלווה את עשרת סיפורי-המוסר של הבימאי הפולני החשוב ביותר בין הבימאים הפועלים היום באירופה.

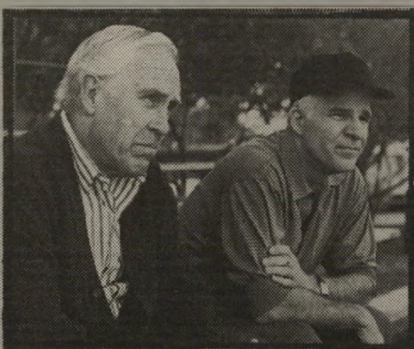
*** **לילה של אהבה** (פיי-לח, יונסלביה) — סאטירה פולית-סית'מינית על מהפכות וחריימיר טות במדינה דימונית במרכז אי-רופה. העלילה מתרחשת אמנם בשנת 1920, אבל קל לזהות את החיים המופנים לכל הקנאים של היום. אמנם הבימאי רושן ואין אקא בייב כבר אמר את הדברים הללו קודם לכן, אבל הפעם רוחו מבויר-חת עליו במיוחד והוא עוסף את הכל בצבעי גלידה מלטפן.

*** **סכס, שקרים וזידי-אריטיים** (צפון, ארצות-הברית, מוצג גם בחיפה ובירושלים) — תרגיל מבריק בשיחות מלוכלכות בין פרקליט מיוחס, אשתו הצנונת, גיטתו המתירנית וידידו האימפר-טנט, שמראיין נשים על חוויותיהן המיניות. הבימאי סטיבן סורברג

קווין קוסטנר: רוחו של האב

של הג'ינג'ית הנמרצת הפרטית שלו, אשתו איימי מאדיגן וילדתו היחידה. השתיים ניחנו בכשרון הנדיד לדבר עם המתים כי הן בעלות-אמונה. קדושת המשפחה, כמובן. וכך מבינים ילדי הפרחים שהתבגרו סוף סוף שאין חרות אישית בלי בייסבול ואין איחוד-נפשות אלא במיסגרת המישפחה. הסופר המופ-לא, בדמותו של ג'יימס ארל ג'ונס, מתגייס למען הפיוס, לתימאת החלום האמריקאי.

מרטין רובארדס: בניס מופרעים

למרי סטינברגן הצדקנית, יש שלושה ילדים מופרעים. לדיאן ויסט ששרדה מסרטיו של וודי אלן יש תפקיד מוערר-רחמים של גרושה, אם לשני ילדים. האחת הבשילה בטרם-עת (מרתה מלימטון) והשני אוטיסטי-למחצה בגלל אביו שנטש אותו. יש גם אחות שנישאה לריק מורניס, המתקשקש נדלל ילדת-מחשב, ואח צעיר, שאבא ג'ייסון רובארדס מתפתה להאמן בחלומותיו. התפכחותו מייגעת ולא-משכנעת.

ג'וזף ואר-דאם: קונצרט בתמונות

לה בן זוג, זמר יחפן בעל נתונים טבעיים הזקוק לאילוץ ולעידון. הקונפליקט האמנותי המזכיר לא-ימבעט את מאדאם סוזאצקה, של מורה המפתח רגש אבהי כלפי תלמידו, של קינאת פרמדנות לילדי טימוחיהן ושל הערגה העזה להותיר חותם אמנותי על העולם — אינה מת-פתחת לעימות מעניין בשל התסריט המסורבל. המוסיקה הנהדרת והנופים היפים אינם מחפים כלל על חוסר-הכישרון של השחקנים.

פאנטום הבייסבול

שדה החלומות (דקל, תל-אביב, ארצות-הברית) — עוד סרט בסידרת

ההתברגנות המופלאה של הקולנוע האמריקאי. אם סטיב מרטין האומלל בהורים במישרה מלאה חייב לשחק בייסבול עם בנו המופרע כדי לחלץ אותו מטיפול מיוחד, הרי קווין קוסטנר מייצג את הפן השני של תסביך זה: בילדותו סירב לשחק עם אביו בייסבול והאב החמיץ קיוריה של מקצוען כשעסק בפרנסת-המשפחה. היום, כשקווין קוסטנר החתיך הפך בעצמו ל-אב, הוא רוצה להשלים עם אביו המת. המשיח שיביא את הגאולה, את הפיוס, את התגשמות רוח האחוה האמריקאית הנשגבת — הוא „ג'ו היץ", שחקן-בייסבול אמריקאי שנפ-טר לפני שלושים שנה והיה בשעתו אלילו של האב המת, אבל הורחק מן המגרש עם עוד שמו-נה אלילים בגלל מכירת מישחק. וכך חורש קווין קוסטנר את שדה התיסר שלו ומפסיד את מכנסיו החקלאיים בעידודן

וודי אלן לעניים

הורים במישרה מל-אה (בר-יהודה, תל-אביב, ארצות-הברית) — אמרי

קה עסוקה בתיקון נשמותיהם של שרידי שנות-השישים המטורפות, שעברו עתה את משבר-גיל-הארבעים והם צריכים להתמודד עם הצא-צאים שהגיעו לגיל הבעייתי שבו היו הם באותן שנים סוערות. זה המוטי העובר כחוט-השני בסידרת קומ-דיות משפחתיות, כשעניין ההורות מושבר ה-יחסיים בין אב לבנו, לאביו, לגיטתו ולבעלה של הדודנית השמינית — נשאב בלי בושח מחנה ואחיותיה פלוס ימי הרדיו של וודי אלן. אלא שאם אלן עוסק באינטלקטואל היהודי ובבעיות זהותו, בזיקתו להוריו ולתרבותו החי-צונית המבלבלת את קשריו עם מקורותיה הרא-שונים — הרי אי-אפשר להאשים את רון הווארד או את סטיב מרטין במשבר-זהות הק-שוד למשבר-תרבות. שור במשפחתו של סטיב מרטין המעצבן, הנשוי

קול המוסיקה

המאסטרו הגדול (מק-סי, תל-אביב, בלגיה) —

אכן כן, זה היה המועמד לאוסקר הסרט הזר מטעם בלגיה, שדרה אל הגמר והפסיד לטובת פלה הכובש. לא מלא. אמנם גיבורו של המוסיקל הכבד הזה הוא אחד מזמרי הכאריטון הגדולים בדורנו, אבל אנחנו לא עלל את ביםת-הקונצרטים אלא באולם הקולנוע.

הרעיון הבסיסי לא היה גרוע כלל עיקר: ז'ראר קורביו, מרח-בימאים בלגי, בחר לטוות עלילה סביב אישיותו הכריזמטית וקולו החד-פעמי של בן ארצו, ג'וזף ואר-דאם. זמר מחלטי לפרוש בשיא הקריירה שלו כדי לטפח פרימ-דונה לעתיד, בעלת פני מדונה ונתונים מבטי-חיים של זמיר וורטואוזי.

ההתייחדות המזהרת בטירה הכפרית הופכת לאובססיה אישית ואמנותית וכשהמאסטרו מרגיש שעליו לשלח את יונתו מעל פניו כדי לאפשר לה לעוף בכוח כנפיה בלבד, הוא מכין